

مورخ ۳۱ اکتوبر ۱۹۱۱ در منزل مبارک در پاریس: درباره طرقی مادی و روحانی

حضرت عبدالبهاء

اصلی فارسی

مورخ ۳۱ اکتوبر ۱۹۱۱ در منزل مبارک در پاریس:
درباره طرقی مادی و روحانی^۱

(خطابات جلد اول، ص. ۹۳-۹۶)

هُوَالله

جسم انسان در هوای خوش منتعش می شود، حیات انسان تجدد می یابد قلب مسرور می شود، احساسات جسمانی زیاد می گردد، ناخوش شفا می یابد. اگر کسالت داشته باشد، نشاط و انبساط حاصل می کند. اگر خمود باشد، به اهتزاز می آید حالت خوشی پیدا میکند. این حیات و سعادت جسمانی انسان است که از لطافت هوا و عذوبت ماء و حلاوت غذا نشو و نما می کند. همچنین اگر ثروتی عزتی تجارتي کسب و صنعتی پیدا کند، از آنها سعادت جسمانی برای انسان حاصل میشود. ملاحظه میکند که برای ملل مادیه موجوده، جمیع وسائط و اسباب سعادت جسمانی به احسن وجوه مهیا شده است، هر طعام لذیدی موجود، خانه ها منتظم تجارتهای متنوع، صنایع در نهایت اتقان و اصول سیاسیه در غایت اعتدال. این سعادت جسمانی عالم انسان است،

^۱ نطق مبارک ۹ ذی قعدة ۱۳۲۹ در منزل مبارک - پاریس ۳۱ اکتوبر سنه ۱۹۱۱

ORIGINAL

AUDIO

ولی تعلق بروح ندارد. شاید انسان در عالم جسمانی در نهایت ترقی جمیع نعمای جسمانی مهیا، سعادت زندگانی ناسوتی حاصل، اما از حیات روحانی بکلی محروم و از مدنیت آسمانی بی بهره و از فضائل بی نصیب و از نورانیت ملکوت بکلی منفور.

لذا همچنان که در مدنیت جسمانی سعی و کوشش داریم و در فوائد مادیات می کوشیم و در اسباب راحت و آسایش ناسوتی سعی میکنیم، باید حیات روحانیرا بیشتر اهمیت بدهیم و سعادت ابدی را بیشتر بطلبیم و نورانیت آسمانی و سنوحات رحمانی را بیشتر جوئیم و ترقیات عالم الهی را بیشتر بخواهیم تا مانند حیات جسمانی حیات روحانی نیز تکمیل شود و سعادت ملکوتی حاصل گردد سعادت را که حضرت مسیح برای اهل عالم خواسته نورانیتی که بجوارین داده ترقیات حقیقی که از برای آنها حاصل شده.

لذا حضرت بهاء الله در این عالم فانی تأسیسی ملکوتی فرمود، شمع آسمانی روشن کرد ابواب ملکوت باز نمود شمس حقیقت درخشید تا مدنیت روحانیه تأسیس شود و نورانیت آسمانی بدرخشد و حیات ابدی حاصل گردد و نفثات روح القدس در قلوب بدمد تا انسان از هر دو جهت بزرگوار شود وهم مدنیت جسمانیه هم مدنیت روحانیه هر دو را حاصل نماید. چون روح و جسم انسان، هر دو ترقی نمایند، آنوقت سعادت عالم انسانی حاصل شود و الا بمدنیت مادیة تنها مقصد حاصل نشود.

لذا ملاحظه می نمائید با وجودی که در این عصر عالم مدنیت مادیة کمال ترقی حاصل نموده، همه جنگ و جدالست و حرب و قتال خونریزست و هدم بنیان انسانی. در ایام سابق که زمان توحش میگفتم، اگر حربی واقع میشد شاید در مدت یک سال، هزار نفر کشته میشد. حالا در حرب روس و ژاپان در عرض شش ماه پانصد هزار کشته شده. آلات قاطعه پیدا شده که پیشتر نبود، توپ کروپ پیشتر نبود، دینامیت نبود، کشتیهای زره پوش نبود. اینها جمیعاً از نتایج مدنیت حالیه است.

پس ثابت شد که از ترقی مدنیت مادیة، عالم انسانی سعادت صحیحه نمی یابد. اگر مدنیت جسمانی منضم به مدنیت روحانیه شود، سعادت حقیقیه حاصل گردد. همچنانکه اسباب ترقی و راحت اجسام فراهم است، اسباب ترقی عالم اخلاق بنورانیت آسمانی ترویج شود. فضائل عالم انسانی بفیض نفثات روح القدس است. شفای ابدی از برای عالم وجود وحی آسمانی است. ترقی حقیقی منوط بفیض الهی است.

لذا من آن فیوضات قدیمه را از برای شما میخواهم، نفثات روح القدس را از برای شما آرزو مینمایم. سعادت که حضرت مسیح برای حواریون خواسته میخواهم تا در جمیع مراتب بدرجه کمال برسید. در مادیات و روحانیات هر دو ترقی نمائید تا ظاهر و باطن معمور گردد، روح و جسم جمیعاً در ظل رحمت پروردگار آید، قلوب منجذب شود، ارواح مستبشر گردد، لسانی ناطق حاصل کنید، چشمی بینا بیابید و گوش شنوا و قوتی معنویه پیدا کنید، تأییدی ملکوتی بیابید. اینست نصیحت من. مرحبا.

